

Samen met zijn ouders en zijn zes broers en zussen komt Robert William Johnston op 3 april 1927 aan in Halifax. Enige dagen eerder hadden ze zijn zevende verjaardag gevierd aan boord van de Aurania, die hen van Belfast naar Canada had gebracht.

De Johnstons traden daarmee in de voetsporen van vele geëmigreerde Ieren. Zij waren afkomstig uit het net afgescheiden Noord-Ierland, om precies te zijn uit Fintona, County Tyrone. Robert is daar op 30 maart 1920 geboren.

Ze vestigden zich in Toronto. Na de lagere school gaat hij vrijwel meteen aan de slag als tapijtwever.

Op 23 juli 1941 meldt hij zich vrijwillig aan bij het Canadese leger en wordt daar, niet verassend, ingedeeld bij het Irish Regiment. Tijdens de training in Canada leert hij o.a. omgaan met diverse wapens, zoals een geweer, een brengun, een stengun en een mortier. Gestadig klimt hij op totdat hij eind december 1942 bevorderd wordt tot sergeant.

Op 5 oktober 1944 reist hij per troepenschip naar het Verenigd Koninkrijk, waar hij op 11 oktober aankomt. Om vervolgens vrij snel, op 4 november, verplaatst te worden naar het gevechtstoneel op het Europese continent. Aldaar wordt hij ingedeeld bij de Argyll & Sutherland Highlanders of Canada (Princess Louise's), een infanterie-eenheid die op dat moment gelegerd was rond Steenberg (West Brabant). Zij bewaken in de winter van '44-'45 de statische frontlijn in de omgeving van Den Bosch. Begin februari 1945 beginnen de geallieerden een offensief vanuit de regio Groesbeek richting de Rijn en het Roergebied.

Op 22 februari 1945 worden de Argylls verplaatst richting het front en nemen enkele dagen later actief deel aan de strijd om de Hochwald Gap. Een maand later hebben de geallieerden de Duitsers verder teruggedrongen naar het noorden en noordoosten. Op 1 april bevindt het regiment zich weer in de frontlijn, nu bij Lochem, op 5 april in Wierden, op 6 april in Meppen (Emsland, Duitsland) om op 13 april op te rukken naar de omgeving van Friesoythe. In de nacht van 13 op 14 april plaatsen de Argylls vanuit het zuidoosten een verrassingsaanval op Friesoythe. Ze overrompelen de Duitse eenheden in de stad die een aanval vanaf die zijde niet hadden verwacht. Later die dag is de stad in Canadese handen en de Duitse eenheden vluchten naar het noorden richting Küstenkanal.

Nog dezelfde dag wordt de geliefde en hoog onderscheiden Canadese Lt.-Colonel Wigle van de Argyll & Sutherland Highlanders of Canada in zijn provisorisch hoofdwartier gedood door een Duitse soldaat. Volgens de War

*Infanteriesoldaten van het Argyll and Sutherland
Highlanders of Canada regiment rijden op een
"Kangaroo", een gepantserde troepentransportwagen in
Werlte, Duitsland op 11 april 1945. LAC Photo*

Diary een Duitse sluipschutter. De Canadezen zijn woedend en verspreiden het gerucht dat Wigle zou zijn gedood door een vrijsschutter (gewapende burger) of een Duitse militair in burgerkleden. Dat is voor hen voldoende reden om een vergeldingsactie uit te voeren waarvan de stad het slachtoffer wordt. Zij wordt grotendeels verwoest.

De volgende dagen rukken de Argylls verder op naar het Noordoosten waarbij ze aan het front felle gevechten leveren.

Op 3 mei was Berlijn in handen van het Rode Leger, en vele grote Duitse steden in geallieerde handen. Toch waren er nog steeds Duitse eenheden die hardnekkig tegenstand bleven bieden en daarbij ook slachtoffers maakten.

Op 4 mei 1945 bevinden de Argylls zich in de buurt van Wiefelstede. In de ochtend komen ze onder granaat- en mitrailleurvuur te liggen. Desondanks weten ze 15 Duitsers krijgsgevangen te maken, die uit een allegaartje van eenheden bleken te stammen. Het waren o.a. soldaten die hun eenheid kwijt waren geraakt en patiënten uit een verpleeghuis. Zij bleken door een Duitse officier te zijn verzameld.

Ook 's middags stuitten de Canadezen op hevig verweer en toen bleek zelfs dat zij de enige eenheid waren van de 21e Legergroep die nog op tegenstand stuitten.

Tijdens deze gevechten moet Robert Johnston gewond zijn geraakt. Met een ambulance werd hij naar een veldhospitaal getransporteerd.

M.F.M. 268
FORM-9-44 (5635)
H.Q. 1772-39-1990

**CANADIAN PACIFIC
TELEGRAPHS**

JMD FILE H.Q. 405-J-7336

CASUALTY (REPORT DELIVERY) OTTAWA 8 MAY 1945

TO:-
MRS MINNIE JOHNSTON
218 A ST HELENS AVENUE
TORONTO 4 ONTARIO

81460 SINCERELY REGRET INFORM YOU B79584 SERGEANT ROBERT
WILLIAM JOHNSTON HAS BEEN OFFICIALLY REPORTED SEVERELY WOUNDED IN ACTION
FOURTH MAY 1945 NATURE OF WOUNDS NOT YET AVAILABLE STOP WHEN FURTHER
INFORMATION BECOMES AVAILABLE IT WILL BE FORWARDED AS SOON AS RECEIVED
STOP WHEN ADDRESSING MAIL ADD WORDS IN HOSPITAL IN BOLD LETTERS OVER
NAME OF ADDRESSEE FOR QUICK DELIVERY

PREPAID

DIRECTOR OF RECORDS

Roberts moeder krijgt dit telegram met het bericht over de verwonding van haar zoon.

Om 20:40 uur op 4 mei 1945 kwam het bericht waarop de Canadese troepen al sinds het begin van de strijd op hadden gewacht: het Duitse leger heeft zich onvoorwaardelijk overgegeven, in werking tredend op 5 mei om 8 uur. De Duitse troepen die tegenover de Argylls lagen hadden dit bericht echter nog niet bereikt. Om verdere Canadese slachtoffers te voorkomen schoten de Canadezen eerst hun overgebleven munitie richting de Duitsers om zich vervolgens enkele kilometers terug te trekken naar Wiefelstede. Die avond werden Duitse krijgsgevangenen met een witte vlag naar hun eigen linies gestuurd om het nieuws van de overgave door te geven.

Op deze laatste dag van de oorlog bezwijkt Robert Johnston in het veldhospitaal aan zijn verwondingen. Het is bijzonder zuur om juist op die dag nog te sterven. Hij behoorde tot een van de eenheden die tot het laatst in de strijd was verwickeld en hij is een van de laatste Canadezen geweest die sneuvelde tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Zijn lichaam wordt begraven in een vrij grote tijdelijke begraafplaats met zo'n 100 andere Canadese gesneuvelden in Friesoythe. In 1946 vindt hij op de Canadese begraafplaats in Holten zijn laatste rustplaats.

Daar liggen ook twee lotgenoten van Robert: Lance Corporal Romeo Ciccone (12B10) en Private Ubald W. Laneville (12B11), die beiden sneuvelden op 4 mei.

In augustus 1947 vraagt zijn moeder aan de bevoegde legerinstantie of haar zoon militaire onderscheidingen bij zich had toen hij gewond raakte en of ze die aan haar kunnen opsturen. Het leger antwoordt haar dat deze nog niet beschikbaar zijn en zo snel mogelijk worden nagestuurd.

Onderscheidingen:

1939-45 Star

France & Germany Star

War Medal

Canadian Volunteer Service Medal & Clasp

SjB v1.1, september 2022

Bronnen:

ancestry.ca

<https://map.project44.ca>

Wikipedia

<http://www.argylls.ca/history/mitchell>

<https://www.canadiansoldiers.com/>

<https://www.cwgc.org>